

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10. II, пов.
Конто пост. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
"Діло" Львів.
Гол. Редактор приймає
від 11—12 год. передпол.
Рукописи не зворотяться.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 4.50 зл.
за ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7.50 ал., Німеччині 7.50
ал., Швейцарії 5 шв. фр.,
Чехословаччині 30 ч. к., Ру-
муни 150 лей, Болгарії 7.50
ал., Австрії 7.50 ал. Збірна
платити 1 дол.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації:**
—
ціна
ОДНОГО ПРИКЛАДКА
20 сот.

Найліпші природні вина „народна торгівля“ у Львові і її сади в краю.

Наша кредитова спроможність і наказ хвилі.

В останньому часі відозвалися нас голоси з провінції відносно кредитів, при чім підкреслено потребу наладнання цієї справи згідно з наказом хвилі. Значить це, що навіть хвилі домагається від нас, щоби ми приновилися до життєвих сучасних обставин. Колиж у цій справі починає говорити наше громадянство, то цей прозяв мусимо уважати відрадною подією і тому в почуваюся до обов'язку дещо впрохнити в намічених завданнях наших кредитових інституцій.

У відносній дискусії піднесено загально, що наші кредитові інституції мають надмір грошів, а там на селі не мають де десяти золотих позичити. Такий загальний висказ не є оправданий, бо наші кредитові інституції якраз не мають потрібного гроша і тому вони піднімають заходи, щоби придбати значніші кредитові засоби. Такої справи, як придбання оборотних фондів і фінансування позичок, годі трактувати поверхово та прилюдно казати, начеб усі знали, чому в наших кредитових інституціях є надмір готівки, а опісля декретувати відразу, що відсотки від доларових вкладок не можуть бути більші, як десять процент річно.

Натомість треба що справу докладніше розважити, щоби дійти поступенно й доцільно до бажаних вислідів.

Зокрема, в наших інституціях кредитових є за мало гроша з отсих причин. Перед усім з причини затрати грошових засобів всієї суспільності в державі, наслідком державної девальюації, та грошові засоби опісля пущені в обіг золотомою валютою виносять тільки малу частину того гроша, який мала суспільність польської держави перед девальюацією австрійської корони, зглядно польської марки. Крім того наша суспільність боїться повної девальюації і тому не сміло і не радо дає свої ощадності банковим установам чи кооперативним, та радше шукає високих відсотків в ризикованих підприємствах, щоби відіти свої втрати з причини перебутої девальюації і тим звичайно затрачує до решти свій грошовий засіб. Та найліпше невідрадне є те, що в нашій суспільності нема ще розвиненого зрозуміння незвичайно великого значіння помішування придбаного гроша в своїх господарських (фінансових) установах — хоч би в найменших квотах і на короткий час, бож при мільонах нашого населення творить це мільони в руках своїх і для своїх! Тому уважно, що громадині, солідарне і органічне складання ощадності в своїх установах є головним наказом хвилі. Колиж ми є така нація, що гроші не потрібні ховає дома, щоби зловити закрам або вогонь спалити, або без потреби носити за собою

грші при собі, щоби загубити або легше пропустити, — або легкодушно складає свій грші до чужої установи, — а опісля, як приїде біда, то вона йде до своїх і нарікає неспроможності своїх установ, котрим мало що дала і каже, що нема де навіть десять золотих позичити, — то для нас все буде кредит майже неприступний і дорогий, — як довго ми не відвикнемо від недбалства у відношенні до себе самих, бож нас все будуть визискувати чужі капітали. Нікуди тяжкої правди діти і це треба раз сказати в очі, щоби наше громадянство оглянулось, бо время люте.

Опісля треба відповісти й на цей запит: чому наші банки платять такі високі проценти від вкладок (доларових).

По доконаній девальюації і введенні золотомої валюти треба було оживити і відновити наші економічні (фінансові) інституції, а це було можливе вкладами до обороту, які мусили наші установи брати, хоч би на високу процентову стопу, щоби заспокоїти що конечну потребу кредитів для нашої суспільності. Таким способом стала нам в пригоді заможніша частина нашого громадянства своїми вкладами до обороту, хоч за високим опроцентуванням — щоби наші кредитові інституції могли рушити з місця, бож чужої помочі годі було нам дождатися. Але за те зажадали ці вкладники від наших кредитових інституцій, щоби їм забезпечити їх вкладки валютою доларовою та й на це пішли наші центральні інституції — з огляду на нестійність золотомої валюти. Та наслідком цього обтяжено позичаючих довжників високим процентом і курсом твердої валюти в реляції до золотомої валюти. Звідсіль вийшла потреба облекшити цей тягар довжників і тому наші центральні установи порозумілися між собою з початком місяця березня ц. р. і постановили згідно обнизити процентову стопу від вкладок до обороту, бож цього вимагає суспільна справедливність і наказ хвилі, щоби вкладники, одержуючи забезпечення постійної валюти, обнизили процент від своїх вкладок.

Таким чином найвища процентова стопу від постійних доларових вкладок зійшла покищо у нас до 18 проц. річно, приновляючись до проценту, який сплачують українські фінансові інституції від своїх вкладок до обороту. Та в міру управління нашої суспільності наших економічних відносин буде також урівноважуватися та далі обнизуватися процентова стопу в наших кредитових інституціях.

А зкінці, треба признати, що хоч наші кредитові інституції мають за мало оборотних фондів, то кредитова здатність у наших суспільностях так поволі зростає

се по перебутих катастрофах, що не раз ліпшаються запаси готівки, якої хвилево не можна роздати на позички, але це є зовсім переходною поява, так що не можна загально казати, моїми наші люде не потребували кредитів або не хотіли позичити в наших кредитових інституціях, бо там за високий процент. Так не можна казати, бо пошукуючи за кредитами, хочби вищепроцентовими, є у нас дуже багато, але кредит здорово поданий мусить мати свою безпеку і господарську спроможність звороту. Восни часи привчили й наше громадянство оперувати кредитом і тільки кредитом, що не має за собою безпечного покриття, так що кредит іде і кредитом погане, а від цього треба наше громадянство і наші початкуючі установи відзвичаїти. Ліпше, як гроші хвилево лежать в

касі кредитової інституції і ждуть на корисні кредитування з забезпеченням звороту, — як щоб мали йти на страту й руїну позичаючих. Зрештою резерви оборотних фондів є конечно потрібні, як з огляду на заповіджені кредити, так з уваги на підняття вкладок в кредитових інституціях.

Розважуючи таким способом справу нашої кредитової спроможності, треба нам знати, що в наших кредитових інституціях є за мало свого питомого гроша і тому ці інституції мусять шукати за чужими фондами до обороту. Колиж наше громадянство арозуміє наказ хвилі і виконає солідарно цей наказ, складаючи свій національний грші у своїх установах: в громадах, повітах і з центральних інституцій, тоді будемо мати кожного часу кредит свій, легко доступний і низькопроцентний.

Д-р Ность Левицький.

Італійський імперіалізм.

Подорож до Триполіса і колоніальні мрії.

Муссоліні, йдучи слідами Наполеона, залюбки робить річ, яких не робили його попередники. Він є першим італійським прем'єром міністрів, який виїхав до подорожі до Триполіса. В інтересі фашизму лежить придати цій подорожі виїмкове значіння. Загально звертають увагу на те, що одночасно з нею уряд заложив на північне великі маневри фльоти та війська. Чужинні кореспонденти в Римі звернулися до заступника міністра закорд. справ, Гранді, а запитали: як розв'язати собі цю святочну демонстрацію. Італійський міністр силкувався переконати журналістів, що такої подорожі не слід розуміти, як ворожого відношення Італії до ідей, покладаючи в основу льоккарських договорів, які Італія вважала призначеною і від яких сподіється чимало добра. Однак всі ці мирні слова не дуже переконують французьку пресу, яка не скриває проіниць уаг: як погородити миролюбству Муссоліні з завзятим підданцем йому преси, що фанатизмом вугризає, консолідує муслі думати над пошкодження Італійської імперії, головна діяльність територіальна.

Дипломатія Абд-ель-Кріма.

Спроби розділити Французі і Еспанці.

Французький офіційний комунікат звертає увагу на хитру дипломатичну гру Абд-ель-Кріма, який у своїх пропозиціях хоче внести ворожнечі між Францією та Еспанією. Між цими двома союзниками на мароканській території існує природна суперечність інтересів. Еспанці стоять на лінії сильно укріплених, мають знамениті комунікаційні шляхи і є недалеко своєї головної бази. За те французький фронт є дуже дилекцій від своєї бази і тягнеться неспокійною лінією між дикими племенами. Також політична ситуація Франції є гірша, бо на кредити на мароканську війну мусить згодитися парламент, а в Еспанії полагодує це сама військова влада в особі диктатора. З огляду на те, Франція відчуває сильнішу потребу замирення. Додаймо до цього факт, що Абд-ель-Крім находиться на території під еспанським протекторатом і що остаточно мусить піддатися еспанському каліфатові. Франція та Еспанія сподіються, що їх союз удариється і ведуть через своїх уповноважених постійну війну думок щодо корисних виглядів мира, оляну про весняну кампанію і щодо можливих засобів продовження війни.

III. Комуністичний Інтернаціонал.

Нові сенції пропаганди для чужинних країн.

Московська преса подає новий склад президії організаційного бюро і секретаріату виконавчого комітету Комінтерну (Комуністичного Інтернаціоналу), вибраного на пасивній поширеній президії Виконавчого Комітету при кінці марта. Головою є Зінов'єв (аж до найближчого з'їзду) з трьома заступниками: Бухаріном, Гельманом і Семаром. Згідно з резолюцією останнього конгресу комуністичної партії у РСР, конференція рішила перетворити органи Комінтерну. Ця переміна зводиться до утворення 11 окремих підсекретаріатів, які мають дбати про „більшше, точніше та систематичніше виконання“ рішень Комінтерну у відношенні до чужинних країн. Увесь світ поділений на 11 секцій, з власними секретаріатами, які залежать від генерального секретаріату Комінтерну. До 1-ої секції належить: Франція, французькі колонії, Іспанія, Швейцарія; до 2-ої Німеччина; до 3-ої Чехословаччина, Австрія, Мадарщина; до 4-ої Велика Британія, Ірландія, Голландія, Азгравія, Нідерландська Африка, Бразилська Індія та Голландська; до 5-ої З'єднані держави, Канада, Ямаїка; до 6-ої Еспанія, Португалія, Мексика і відносно-американські держави; до 7-ої Шведія, Норвегія, Данія, Швейцарія; до 8-ої Польща, Фінляндія, Швеція, Латвія та Литва; до 9-ої Болгарія, Югославія, Румунія, Албанія та Греція; до 10-ої РСР; до 11-ої Китай, Корея, Монголія, Туреччина, Персія, Єгипет, Сирія та Палестина.

освітнім візді у Варшаві. Та поширення „Русск. Нар. Обединенія“ в Галичині стрічає не тільки пристрасть прихильності польської влади, що в трохи ніяково становище ставить його ініціаторів. Польська влада, за якої згодою й апробаторою поклашено до життя „Русск. Нар. Обединеніє“, пояснює його ініціаторам, що вони не мають чого шукати в Галичині. Мовляв — в Галичині є окрема порода „slavophilow“, які зовсім не підходять до „русских“ на Волині, Поліссі, Вишнівщині й Варшаві. Тому краще дати спокій і лишити тут вільну руку Черкавським і Закарпатцям. Чи пос. Сербренніков, який голосить, що „русское нд. меньшинство“ є найкраще організоване в Галичині, послухає цієї дружньої поради польських урядових чинників, чи ні, — не будемо в це входити.

Органом „Русск. Нар. Обединенія“ є варшавське „За Свободу“, а до неї в останніх часах акомодується і львівський „Русскій Голос“, що спершу був органом Лисовського, а тепер вдарив в „опозиційний“ тон.

Д-р М. Глушечкін, який — хоч брав участь в конференціях з пос. Сербренніковим, не належить до жадного з тих угруповань, стоїть осторонь них, віддаючись праці в „Общ. Качковського“.

Особливо нашого громадянства звернути увагу на цю метушню „русского“ табору, не перецінювати його сили, але протиставитися там, де заходила б до цього потреба.

НОВИНКИ.

Ревізія. Дня 9. н. м. в 7. год. рано вийшли до студентських помешкань, приїзду Ходороського поліція і перешла ревізію. Не знати, за чим шукала, бо заклашувала „модерністичні“ речі, як машини, нові відбитки з праць про господарство й розселення на західно-українських землях, а навіть про Красівичі прогукуючі. Одного мешканця просять „загостити“ свіжого для на поліцію. Слід згадати, що поліція не почувалася до обов'язку виказувати письменники довірчаними на дерев'яній ревізії, хоч цього вимагає польська конституція.

Марево листопадових днів. Перед судом присяжних у Львові станує члора 36-літній селянин Іван Бедрило з Оброшівки, звязаного повіту, об'являючий за те, що між 10. і 20. листопада 1918 р. в товаристві двох інших українських жовчів ограбив з шкідливою піддахою Франка Михалевського з Коношини. Михалевський був на війні, вернувся до хати і щирою силою довів дитину, що тим, який напав на нього раз на дорозі, був Бедрило. Бедрило рішуче твердить, що це не був він. Розправа не скінчилася, бо поклали нових свідків.

Микола Садовський на Україні. Повідомляють нас із Праги, що славний український актор, режисер і директор українських театрів Микола Садовський вийшов 1. н. м. з Праги на Радзівський Україну. Садовський був якийсь час директором „Руского Театру“ в „Прості“ в Ужгороді, а в останній час влаштував був кілька театральних вистав у Празі. На Україні вступити Садовський до державного театру в Харкові.

Ще один „мандат“. Пражський католицький „Мілові Легіт“ з 4. н. м. приносить портрет Івана Платана-Остраниці у фантастичній строю, а під ним примітку, що українська народна сміратія „мандатного гетьмана України“. В останній час Платана-Остраниця і його штаб у Микені дозволи справді безцеремонно рецензувати для себе по чужинських органів, пахуючи на те, що чужа обидна не виноситься в українських справах.

Архів українського Закарпаття. Це досі зберігалися в Булавеці. Не знаючи на який Чехословаччина, що знає до стигнення всіх архівів Закарпаття і Словаччини з Мадярином до себе, мадярський уряд не хоче їх видати, домагаючись відповідної компенсації з боку уряду Чехословаччини. Ахві, про які мова, відомості до літ 1907—1918.

Музей Михайла Драгоманова в Празі. Цей Українському Вишньому Педагогічному Інституту ім. М. Драгоманова в Празі засновується музей, в якому будуть зібрані: 1) твори Михайла Драгоманова, друку і рукописи; 2) все, що писався донедавна про нього; 3) його листування, а також листування з ним різних осіб; 4) скульптури, портрети, гравюри,

ОЛЬКА

фотографії М. Драгоманова; 5) інші пам'ятки, якісні з його життя і діяльності. Перекладати організації Музею Семка Педого. Інституту дотримуватися доконтенту. М. Ф. Стефанюк. Особа, які могли покласти до Музею пам'ятки на подарунок, звідси ладити можна дістати, повинні звернутися на адресу: Чехословаччина, Прага-Smichov, ul. Malatova 19, Ukrain. Pedagogicky Ustav.

Вісність члена ВУЦВК-ту. В Криворізьській околиці в селі Придніб'ях об'являв членом Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету Рад Павла Григоренка. Григоренко був членом ВУЦВК-ту від Кіровоградщини. Він організував об'їзди на базидати, як інформаційна радська преса, і переслідував їх адреси в селі Придніб'ях до хати, в яку вони заходилися. Бандити вбили Григоренка в хаті. Григоренко мав 44 роки. Він подія мав місце 30. березня. Потом Григоренка забавилися на юсти держави. У всій радській пресі поміщено біографію бандита. З неї доводиться, що бандит „до революції не належав до ніякої політичної партії, але мав велике почуття до робітників: року 1923 вступив до комуністичної партії в часі великого набою по смерті вождя, щоб працювати на кнайкорше злидованні пролетаріату з під гніту“. Між замінити дати з його життя відміти радська преса такі факти, як той, що в часі лютневої революції між Григоренком „розкладову агітацію серед салдат російської армії проти уряду Керенського та проти імперіалістичної війни. Повернувшись до дому він у 1917 р. підняв своє село проти Центральної Ради й розпочав боротьбу за владу рад“. Ось і всі події та заслуги Григоренка. В липні 1925 р. вибрано його членом ВУЦВК-ту.

Як виглядає демонстрація? І суботу в який наш редакції мали ми нагоду бачити як на долоні зразок вуличної демонстрації. Гурток пісесотки молодих людей став на вулиці і раз на п'ять хвилин один з них щось гуків. Поруч, на ринку, йде спокійно завізача базарна торгівля. Глядачі і думали: яку демонстрацію прихмує, тих цікавить, люди? Що вони в силі зробити? Але з'являється поліція. Так-же численна, як гурток демонстрантів пробує то акружити їх ланцюгом, то розсіяти. Десь хтось когось штовхне, стане на ногу і починяться поведоводки. Суворий громадський, що хотів випадково перейти через авіаційний пункт на розі Руської вул., Сербської та Ринку, попадають, мов жук в окріп. Прохожі стають зацікавленими: в чім діло? Вперті молоді люди не хотять їти до хати, бо вони безробітні і не мають чого кваліфікувати. Появляються жінки Поліції. Починається гра в маневри. Коли жінки поліції заїде на хідник, крики зростають. Присутність кожен кіраєрський шолому викликає воєнний настрій. І в такий момент виставлять один астрілі божественного з одного боку або другого, щоб позначити крон і влізти внаслідок невинні жертви. А демонстрантів не бачити. Вони залюбки граються з поліцією, яка що п'ять хвилин прихмує новий стратегічний план і розсіває гурток безробітних, що збираються в іншому місці і починають забаву німало. Вони не мають заняття і мусять чим зайнятися. А поліція має свої „обов'язки“ і також мусять їх жось виконувати. Але колиб не було поліції, не було б демонстрації. Та навіть така дитяча гра, яка так часто кінчиться трагедією.

Залізнична катастрофа ноло Бохні. Про котру ми писали вже в попередньому числі, не спричинила ніяких жертв у Людах, дякуючи пощастю улажіння, що сини поїзд в одній хвилі. Є тільки 3 особи ранені тяжко і 24 особи ранені легше. Чудувалось, що шина на тому шляху зірвалася бандити, щоб при нагоді катастрофи ограбити людей і поїзд. Двох підозрюють, що вшались між підозрюваних, арештовано.

Епідемія самоубиства. На протязі одної хворобної дини аж три особи забилися на своє життя: один поліцей з шевських аристарти, Новоградський, стріляв до себе, невдоволений тим, що перенесли його з одного біора до другого; студент прав Люббер вийня водни з любовної розлуки; а служачий Розали Жовнір вийня сльозного квалу по причині нерисних наслідків коханця.

По широкому світу. Вуки наслідки румунського простоту Карло вернувся з Німечки через Булавеці до Румунії. Хто зна, чи не жалеє, що зрікся престолу. — Французський міністр внутрішніх справ Мадані заявив про свою діяльність, похваляючись, що його особа усядилося каякже ставившись уряду. — В околиці Ісбюка (Караїтер) трапилось величезна залізнична катастрофа, послиний поїзд кинувся в шин, убитих дуже багато. — Помер провідник італійської опозиції Амелдотте, який був призначений покласти італію. Паризькі лікарі ствердили, що його смерть є наслідком побоев, яких зазнав від фашистів у липні 1925 р.

ПАНЧОХИ РУКАВИЧКИ СКАРПИТКИ ТРИКОТАЖІ

першої якості
по цінах
фабричних

ОПОВІСТКИ.

Станіславів улаштував сакетний компарт в 65. роц. смерті Тараса Шевченка дня 14. квітня 1926. год. 8. веч. в залі Українського Союзу. Ласкаву обіцнучість завітання Вп. д-р Василь Шурат зі Львова, М. Левинська, К. О. Мандицький, С. Мішневичина, д-р К. Кістківський, і І. С. Сидорівський. Бюкети в продажі в Українській Книжарні № 20. 1550 2-2

Дрібні оголошення.

ШЕВЧКА РОБІТНИ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ. Львів, вул. Софії 26. виконую всі шевські роботи швидко й недорого. 143265 2-2

ГАРНА комита з кухлем і передпокою до винайма. Письменні зголошення під „Аліф“ до Адміністрації „Діло“. 1525 2-2

БАНЦЕЛЯРНО, добре зведени, в повитомі місті, близько більшого окружного міста, відступити на дослідах умовах адекват, що бересонуться задля родинних причин. Гарне помешкання з урядженням, з огорогом до об'їзти по договору. Зголошення приймає з чинності адвокат д-р М. Реннер, Львів, площа Краківська ч. 10. 1547 2-5

ДЛЯ ДІТЕЙ: Пам'ятки, Суконки, Убрання, Сподівки, Камізинки, Шляпки, Білих, Панчохи, Скарпінки і т. п. поручає фірма „Спорт“ Львів пл. Галицька 3. Поїзр на фірму „Спорт“. 1549 2-2

ДЕШЕВО продам або винайма різлянисть на лінії Львів-Яворів. Станція в місці. Відомість в Адміністрації „Діло“. 1538 2-3

ВДОВИ по священнику, сам-тної, в середній місті, лирадаше з переминою епарії, до лярду дому і хазяїства пошукує старший священник самітний відвеш. Зголошення о. Лавренський, Крехів. 1538 2-3

ФОРТЕП'ЯНИ, п'яніно, Фігармонії, уже-мані стало на складі, на різні ціни Продаж, купує, міняє: Ганах, Плянська 21. 1511 4-5

ВДОВА, смертка пошукує посади до звязку домог в місті або на провінції у священника. Зголошення під К. Левонович Белз. 1559 1-2

ПРОХАЮ студента Олеса Ковалевського з Чернігівщини з під Ніжина від'їздити на адресу: Горішній Шлях, Ново-Витом, пл. Ведючий ч. 4. Ян Паслякський. Здаюмих його ласкаво прохало йому не перелати. 1557 1-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

Дентистичне заведення д-ра Шимона Раппапорта Якова Насса

Львів, вул. Синтуська 17/1.

Польовування й винищення зубів без болю. Шітучи зуби в каукуку і золоті на американську систему. Папівати з провідної полагодується в найкоротшому часі. ПТ. урядючим та студентам значна зножка та полехи в сплатах. 1504 3-5

Загальні збори Товариства „СОЛІД IV.“ відбудуться в неділю 18. IV. 1926. о год. 3. полуд. вул. Личаківська 113 партер. 1561 1-1 Старшина.

Сукні рипсові зол. 35'—

БІЛОЗУКИ опадли, рипсові і крепові від зол. 930
ЖАКЕТИ водичкові і шовкові „ 1550
КАМІЗЕЛЬКИ „ 1050
ЖЕМЕРИ „ 1350
ШЛЯФРОКИ сатинові і шовкові „ 1550
КОСТОМИ англійські РЕКІУРМОВІ воли „ 750
ОЛАНЦІ „ 800

ПОЛУЧЕ МАГАЗИН „ТРИКОТАЖІ“

1536 Площа Марієвська 6. — в брамі. 2-3

Львів, Ринок 35.

(біля „Народної Торговлі“)

Правда на брехню.

(Свідомий лист.)

„Громадський Голос“ ч. 13 квітня м. н. мою особу і — як публічно заявив — не буде нападнуватись, зменжуючи мій вплив, як просто підраблюють гідність мого в Українці. Рішучою з офіційно змігати на допис „Гром. Голосу“ категорично заявляю під сиюю нести:

ад 1) Не є правдою, щоб я був першим організатором керманів на Червоно-мю є, що в сотні разів у перек, а ти сачі разів деінде нападнуватись до організації керманів, на якийсь спідок ти на ласку: п'ятих, а галицькі серія бачили ми добра. Мій огляд, висловлюючийся в Краківській остане дазі в повній силі.

ад 2) Мій фрейлестон в „Діло Час“ опорті на суціль правді, мали на меті протиставити наслідки побоев Гусини, покласти військами, як прокуратори експерименту. Як місцевий кулестар чому не зробить, маючи в руках джерела, списки моїх попередників, за що — не жад. „Гром. Голос“ мене атакує.

ад 3) Не є правдою, щоб я брався з жандарми, але правдою є, що сотні від них всім добра для моїх перелів, які мали бути кваліфікаційні адміністраційні переступства.

ад 4) Що я поширюю „Діло Бонти Серия Христового, яке тут хваїмо у-становлене і ширити буду — не ти є см. шени.

ад 5) Що я поширюю часопис „Міло, нар“ і інші видання реалістичного змісту є (4) вище.

ад 6) Що я відстаю „Севякский По-пор“ це не є властиві. Не знавимо на емсьма, щоб мені не послали, поспішли, а в його ухвалено там, до Лому місця. За не маю всі українські часописи крім „Гром. Голосу“.

Вкінці мушу заявити, що так зана ріж як організація керманів на Червоно-мю, значиняться від брехи, кривди і дедальні, замисль згоди, єдності і чесноти правди, що властиво є гарантією успішної життєвої організації, а там паче „Севякский Спілок“. Я є пригтований, що могу бути залаткований брехню у „Гром. Голос“ і на будуче, одатас і на дазі буду іспирати кожну сплітню побідою мониторинга з овою національною кривди і дедальні нехай віднесуть те, що їх арештували.

а. Марко Гіла, парох з Довгополя.

1556 1-1

ЗНИЖКА ЦІН.

Дія торговельно-промислової „ДОСТАВА“ кооператива з обм. пор. у Львові, вул. Домініківська 11. і. пов. повідомляє отсим своїх членів і пр. П.Т. Гостей, що минає зростаючої стало дорожнечі, минає зростає в днем 1. квітня 1926 ціну своїх двовида з найлучшого переддосконого матеріалу з доаголіткою гарячтєю о 5 ам. центів на 1 кг. чистоті 1555 ваги двовона. 1-1

Панове!

Найосвітліші і найблагіше галицькі спеціальності гурмов, переддосконого кваліфікації, гарантія за кожну шитку, тузін дол. 400, відсидка на промовно візворотню цілком дискретно на посиланню

С. Федер, Львів,

вул. Синтуська 7 (алексін дин). 1570 19-30

Буділю реальність оду: 1-4-7 морт. Гіа, другу 1-2 морт. або а місяці, хвалі дорожнечі, одишмо до домог, найблагіше до міста або замість. Зголошення за адміністрації під „Діло Час“. 1542 2-2

Приспийте переддату!

АГРУМІНА природний дитинний екстракт, застосуванням якого діти, до чаю, немовлята, капучи, борщі і т. п.
Дешеве, здорове, смачне, практичне.
1247н Жидівськ у всіх складах 24-75
„Народної Торговлі“

Якщо і зажадати від нас позитивної відповіді, може виставити на нові соціальні сили нашої організації. В таких умовах поглиблення організації, об'єднання всіх активних сил під національним прапором є головним імперативом моменту.

Столичне віче.

Кілька віч лівського укрїнського громадянства.

В неділю, 11. к. м. український Львівський гарні звикли безпального національного підйому. Народна організація міста Львова скликала на 5 годину по вулиці до великої сали „Народного Дому“ лівських громадян на віче. На лівський національний організації зібрався тисячі нас, щільно заповнюючи сали, галерею і всі переходи.

Віче відкрив короткою промовою голова лівської організації п. І. Лівський. До президії обрано д-ра О. Маричака головою, пана Олексія, електриком-ремонтника і Гаврилюка, безробітного залізничника, заступниками голови, а ред. Василя Мудрого секретарем. Програмову промову, яку виступив завітра, вголосив голова Українського Демонстративного Об'єднання д-р Д. Лівський. Про мету і завдання лівської організації говорив головний секретар Об'єднання п. Володимир Целевич.

Вже в часі промови голова від часу до часу віддавали голоси з групи комуністів і комуністичних тав. народолюбів (комуністичних москвофілів), які в інтересах національного складу (українці, а в більшості Польки й Жиди) під проводом посів Приступи і Пешчу намагаються розбити віче. Одначе постава величезної більшості присутніх поганувала їх передчасні розмови.

В дискусії забирали голос пп. Сениота, І. Лівський, проф. А. Березовський, А. Добрянський. По цьому жав прийти до слова комуністичний посол Приступа. Одначе вічевики, амаючи його польську промову до українських робітників і селян у Стрию, не допустили його до голосу і серед слів „Ще вмерла“, „Не жор“, „Ой та закурився Стрийський“ закрили гуртом українсько-жидівсько-польських інтернаціоналістів із сали.

Вічевий рух.

Віче У. Н. Д. О. в Соколі.
Сьогодні, 9. квітня 1926.

Ввечері, 9. к. м., відбулося у нас величезне віче, скликане повітовою управою Об'єднання. Явилось на ньому около 3.000 людей з цілою Сокальщиною і навіть з деякими сіл сусідньої Волині. Було й немало жінок. Поділяв Народної Торговлі, на якому відбувалося віче, не в силі було помістити всіх вічевиків, що викликали велику політичну зрілість і дисциплінованість.

Отворив віче ред. Дмитро Палів менен Центр. Комітету УНДО, вказуючи, що староста заборонив усяку дискусію, а дозволив тільки на реферат у справі земельній і самоуправляванню. Візав приступи до організації, підчеркуючи, що наші віча мають доказати і нашим людям і ворогам, що не горстка інтелігенції, але цілий народ стоїть на платформі такої, і не менш політичної суверенітету сусідів.

Головою віча обрано місцевого адвоката д-ра Рігенького, організатора Сокальщини. Він прийняв зборників, вказав на вагу організації й узяв голосу вимови С. Хруцькому. Бесідник змагався польські колонізаційні пляни суверенітету наших земель і розправився в першій митрі з польськими лівними партіями, що з цілою силою пари працюють над нашим загладом, а перед українським самостаном виступають як його прирети й покровителі. Перестарівав перед новками в овеції шкірі, вказуючи на потребу відпору всяким польським провідникам і заявляв, що вказують на наші Села. Описав повсюдну програму Об'єднання в земній справі.

Про самоуправлявання і шкільні справи реферувал ген. секретар Об'єднання п. Вол. Целевич. Він змагався безправства в ділянці самоуправлявання і представив господарку навізаних виїзів та їх покровителів. Описав постанову резолюції з домагаючи негайного переведення виборів до громадських рад, які віче прийняло одностайно. З черги обговорення бесідник виступив з докладним описом, який сфальшовано і таким чином виторвав тисячі українських ший перемілено на польські. Також резолюції у шкільній справі прийнято одностайно.

Закінчив віче короткою промовою д-р Рігенький і ред. Палів. Під звуки національного гімну розходились підписав на жув вічевих домів. Віче в Соколі викликало, що Сокальщина — одна з кращих місць країн і волянка додатно палить на чималих лівських лівських і Хадмирських.

Демонстрації безробітних у Львові.

В суботу 10. квітня передполуднем перед мігістратом збиралася толпа безробітних і домагалися хліба і праці. Відділи міліції і кімної поліції обсядили всі вулиці, що ведуть із ринку до поєднання і густим колом охоронили будинок воєводства.

Тимчасом толпа демонстрантів, що зросла до кількох сотень, Домініканською вулицею переперлася на Підвалі. Почулися оклики ворожої поліції. Один із молодих провідників у промові вказав до андержана. Коли демонстранти не хотіли уступити і далі створили окружити будинок воєводства, відділ кімної поліції шаржено розбивав демонстрантів, які подалися на Домініканську вулицю. Наступ демонстрантів був досить сильний, тому на поміч приїхали лівими нові відділи поліції. Іх товпа прийшла охороняти і камінням. Поліція випердала всіх демонстрантів на ринок. Прийшло до сутинку і поліції, головню на розі з-д. Краківської. Тут в опресі найшовся ком. Стрийковський з двома поліцейськими. Вони пробивали собі дорогу паблям. На них поспішалося каміння і бараболі. Поцілений у голову комісар заточився, шалля впала йому з голови. Комісар Стрийковський буючи плазом шаблею видобував з товпи. Потім на тім місці з відділом поліції переведено арештування. Арештували якусь жінку, яка роздерла на собі одяг, з розвінним волоссям, наставляла грудь під удар шаблі.

Коли демонстрація знову перенеслася на ринок, скінчалася переполох, купці позамикали склади, перекупки позабиралися. Ринок опустів.

Арештовані за чинні атаки на поліцію, або за порушення публ. спокою і підбурювання: Івана Житницького, 21-літнього різницького помічника за обидання ком. Стрийковського камінням, Дав. Мерер, годинникар за підбурювання, Дмитро Дубаш, Мих. Зін, за намагання роззброєння поліції і його брат Іосиф Зін, за те що хотів відбити брата. За підбурювання арештовано кільканадцять людей — разом 22. При трьох арештованих найшли комуністичні летючки. Арештованих привезли до поліц.-слідчої експозитурі і зараз почали слідство. В зв'язі з їх зізнаннями перевели дальші арештування.

ПОЛІТИЧНІ НОВИНИ.

Радянський проєкт гар. догов. ворів.

Берлінські часописи повідомляють із Москви, що уряд СРСР, поручив своїм представникам у Варшаві, Гельсінґфорсі, Таліні, Ризі й Ковні, щоби переговорювали з урядами даних держав у справі заключення гарантійних договорів, СРСР. бажає заключити окремі договори з Польщею, Фінляндією, шпільний договір із Естонією, Латвією й Литвою. Договори основувалися би на: взаємній поручі границь, 2) вв. зобов'язанні не нападати на себе, 3) строгій нейтральності коли один із заключивших договір, вмишається у війну, 4) вв. зобов'язанні не належати до коаліції, яка звертається проти одної зі сторін підписуючих договір, 5) мировий полагоді евент. спірних справ, 6) заключенні екол. і торг. договорів. Піурядові „Ізвестія“ пишуть, що Польща повинна зрозуміти користь з договорів зі СРСР, бо Німеччина після приступлення до С. Н. порушить справу сх. границь і коридора. Цю вістку містить „Таймс“.

Дерн, переворот у Пеніні.

Націоналістичний переворот у Пеніні переведено в великій тайні. Президент Кітаю Туан-Чі-Ю втік до французького посольства. Націоналісти у відозві заявляють, що Туан-Чі-Ю: від часу як обняв владу, поповнив багато помилоч. Вислали до марш. Бу-Пей-Фу телеграму у якій просять його, щоби прийняв до столиці й обняв владу. През. не буде міг відістатися з Пеніні, бо всі шляхи замкнені. Кажуть, що знову буде вибраний О. прес. Тао-Кун. Під містом ідуть бої. Пеніні бомбардують. Багато ранених.

Переговори в справі мира в Мароно.

Французькі делегати для мирових переговорів у Мароко, вилізуть у вівторок в Мадрида до У. дж. Там будуть 16. IV.

„Nadzieja“

Кожний може збогатитись купуючи один лос 1. класу

13-тої Державної Класової Лотерії

в найшасливішій і найбільшій колектурі в краю

„НАДІЯ“

ЛВІВ, Сикстуська 6.

крім головної виграної

400.000 золотих

є виграні: по 250.000, 150.000, 100.000, 50.000, 45.000, 35.000, 25.000, 20.000, 15.000, 10.000, 5.000, 3.000 і т. д.

Що другий лос виграє!

Цини лосів: Четверть лосу 10 зол., пів лосу 20, циний лос 40 зол.

Тягнення вже 21 і 22 квітня 1926 року.

Поручаємо швидше замовляти, бо запас лосів нашої шасливої колектури є вже малий. — Листовні замовлення погоджуватись негайно.

В цим місці витати і передлати нам в листі.

КАРТА ЗАМОВЛЕНЬ:

До фірми **„НАДІЯ“, у Львові; вул. Сикстуська 6.**

Отрим. замовляю до 1. класу Державної Класової Лотерії: _____ шлях лосів по 40 зол., _____ половин по 20 зол., _____ черток по 10 зол. — Належність _____ зложу по присланню лосів, бланкетом П. К. О., пересланим фірмою. — Ім'я і назвище: _____

Ближня адреса: _____

Мусоліні в Тріполісі.

Мусоліні приїхав до Тріполіса на покладі кружляка „Кавур“.

СЛАВЦЬО

Видороще дитя проф. Гим. Миколи і Ємілі БАБИН упокоїся в Богі в другій весні життя по короткій недозі дня 11. квітня 1926 р.

Похорон відбувається вівторок, 13. квітня в 4. год. пополудні з дому жалоби при вул. Сикстуській ч. 64, на Личаківській цвинтар, на який запрошують своїх, знайомих і всіх вірних опечалені горем

РОДИЧІ.

Біржа.

Америк. дол. 97½ — 980 канад. дол. 955 — 965, чеськ. кор. 02400 — 02450, лев 0375 — 0400, франк шв. 02875 — 02900, фр. швейц. 160 — 170, англ. фунт 4200 — 4300.

Золото, 20 кор. 3350 — 3400, 27 франк. 3150 — 3160; 20 марк. 4000 — 4100; 10 руб. 4280 — 4300.

Срібло, Австр. кор. 06600 — 06700, 5 ав. кор. 365 — 370, флорен 180 — 185, рубл. 280 — 290, рубль дрібний срібляв 140 — 145.

Пшениця красна з 1925 р. 3600 — 3800 жито галицьке з 1925 р. 2450 — 2550 ячмінь галицький бр. до 2500, овес гал. 2250 — 2300.

Наші „руські“.

Дві групи „руських“.

З приводу мишодраки за Народний Дім зупинились ми дещо ширше, ніж треба було, на „організаційних“ зусиллях наших „руських“. Під кінець нашої останньої статті вказали ми й на ті конвенції, щостіа проведом дос. Се-

ребреннікова відбуваються у Львові і Варшаві. При тому вказали ми, що в них беруть участь сторонники Л. Черкавського, Ліскавського й д-ра М. Глушкевича. На основі достовірних інформацій, одержаних вже після видрукування тієї статті, уважаємо своїм обов'язком повідомити шан. читачів, що та справж. політичної організації „руських“ представляється дещо инакше.

Табір „руських“ в Польщі розпадається на дві головні групи. До першої належать сторонники теперішнього польського комісара Нар. Дому Льва Черкавського. Ця група є — як вульгарно говориться — крайно угодова. Кажемо вульгарно, бо — очевидно — вона не має нічого спільного навіть з угодою. Є це просто група служак польської влади, яка стоїть на тому самому рівні, що група д-ра С. Даниловича. Сторонники Л. Черкавського збираються в недалекому часі приступити до видавання „руського“ щоденника, де ясніше освітять своє обличчя. Група Черкавського спирається на стан посідання в Нар. Домі і Станропінні.

Друга група „руських“ — це „Русское Народное Озединеніє“, пос. Серебреннікова. Вона намагається давати нешкідливу опозицію Його Величеству. „Русское Нар. Озединеніє“ складається з російської еміграції, нечисленних „руських“ (б. чиновників і поміщиків) на північно-західних землях та з галицьких „руських“ (Дуликовичівського погрою під проводом урядовця „Общ. ім. Качковського“ п. Мадья, який в свої ім часі брав участь в „руським“

Під національним прапором.

Коли сьогодні глядімо вже з левині історичної перспективи на останні літа нашого життя-буття під Польщию, то мусимо відносно до правдою ствердити, що донедавна в нас не було ніякої серйозної політичної організації. Розуміється, про повне відсуття не приходиться говорити, бож існували політичні пресові органи, існували органи політичних партій, подекуди навіть обіймали слабеньким осередком повитові політичні органи, але — правду кажучи — політичної організації, яка вважала б в одну цілість народні маси, яка кермувала їх кроками, яка з планетарних сфер дійшла би на земний падолю, яка бела систематичну організаційну й освідомлюючу працю, в нас не було.

Займаючись таким станом. Розпорошення політичних діячів, неадаптованість маси до змінених обставин, звернення уваги політичного проводу на протязі довгих літ на заграничний терен, виниклове положення українського народу під польською владою, постійні й далекоїдучі впливи закордонного центру з одного боку й не менше постійні та брутальні репресії польської влади з другого — все це не починалося до відносин загубленої в роках Стурми. Останні періоди політичної організації.

Дезорганізація й її невідступна товаришська апатія ще поглибилися й поширилися після відомого рішення Ради Амбасадорів, яке — до речі кажучи — було тільки львівським висловком і наслідком рижського трактату. Удар, який тоді впав на нас, був замало сильний, щобби змогли покинути до організації могли знайти відгомін в масах. Дипломатичні заходи не лише скінчилися нечуваною невдачею, але пожегали величезні, як на наші обставини, матеріальні засоби, які — використані в інших ділянках — могли б були настати на далеко більший відбір наш національний організм. До тогож, пригого-

ляючись не на найнекорисніший, а — напівки — на найбільш корисний вислід дипломатичних заходів, ми обважляли себе під впливом і нитиском закордонного центру. Сьогодні вже з усією об'єктивністю можна твердити, що наша неучасть у виборках була фатальною, навіть непростимою помилкою з боку закордонного центру. Всі удари і неспівзвуччя, які впали на нас із "законодатної" пашеки польського союму — це наслідок нашого обважання. Актуальне після Ради Амбасадорів питання відповідальності, квазі-ідеологічна боротьба, примітна пошуканка за винуватцями не там, де їх слід було шукати, навіяла, а одночасно безвідповідальні, злобні заклади угодоствора, понижування в олії загалу громадських праціників, підірвання їхнього авторитету — все це довело до загину політичну організацію. Колишні сильні й одношлі, майже диктаторські національно-демократична партія розпорошилася на низку взаємно поборюючих себе гуртків і гуртків. Очевидно, з цього побовинца почали користати всілякі дрібні політичні групи, як старі, так і новонароджені, щоб поширити свої впливи.

Це політичне інтермещо можна було вважати просто переходною й не приписувати йому більшого значіння, бож реальних винок народної маси ці політичні групи не змігли заспокоївати. Гірше було то, що на наш терен кинулися польські демагогічно-хлопоталескі партії, які підходили до маси з реальною допомогою. Це — очевидно — могло протягти катастрофу з безконечністю.

На щастя, здоровий національний організм в час почав реагувати. З два роки після рішення Ради Амбасадорів в українському національному таборі прийшло до переорієнтації. Почуття відповідальності переборогло упередження, вирвало розбіжності. Дня 11. липня 1935 український національний табор

Як що бажаєте закупити вино

І довіряєте більше чужим фірмам, то переконайтеся передшче про його ціну і якість у

Народній Торговлі у Львові і її силадах в краю.

"НАРОДНА ТОРГОВЛЯ" поручає слідуючі вина:

Угорські білі:	Вина червоні:
Самородне з р. 1912 2/4 фл. за 6/50	Бальматійське 2/4 фл. за 7/—
Самородне з 1920 " " " 5/—	Палюджяє Шато " " " 8/—
Палюджяє Шато " " " 6/—	Веруля " " " 8/50
Палюджяє Лейка " " " 6/—	Полукер " " " 8/—
Палюджяє Ваданер " " " 6/—	Маліє (шпальма) Шпальма " " " 12/—
Палюджяє Рісінг " " " 6/50	Маліє " " " 1/3 " 12/—
Токай солодне 1/2 " " 12/—	Самеє гріцке " " " 7/50
Токай витравний " " " 12/—	Дестроєє солодне " " " 6/—
	Вірокут " " " 6/—
	Червоне сол. (Парас Адр.) " " " 9/—

сконсолідувався в Українському Національно-Демократичному Об'єднанні. Об'єднавшись на спільний політичний платформі, притягували активний елемент і намітили плани праці. Об'єднання розпочало свою діяльність. Та деякий час його сила все ще іставала тільки в стані пасивним. Поріжжяні донедавна групи не так легко покидали свої скритки, не так легко зживалися в новій організації, провинція відносилася до Об'єднання здержливо, навіть з деяким недозірм, побоюючись вибуху нових непорозумінь. Інші політичні групи трактували Об'єднання тільки формально яко цілість. Існування кількох органів з платформою УНДО, в яких час до часу проявлялися ще відгуки особистої кології, декому подавало надію на скорий розвал, на поворот до попереднього стану розкладу.

Означе Об'єднання міцніло. Вже перша, — так казатиб — пробна серія аїч настроїв іншій політичні групи на мінорний тон. В тиз. соціалістичних марксистських і хлібоцідських органах розпочалася завазта, неперебірлива кампанія проти УНДО. Лікаючись втрагати здобуті підчас ідегетегістичної позиції, одні закидали йому "буржуазність", другі "угодовство", треті "антидержавність". Об'єднання не звертало уваги на побрехеньки "соціалістичних" груп, не витрачало енергії на пусту полеміку, тільки звернуло у-

вагу на дальше сціплення об'єднаних гуртків, на внутрішню консолідацію і на віднову організації. Величали повитові народні заваз з масовою участю селянства, багатовисхідні аїч, розбудова організації, уважність до актуальних питань, здійснення внутрішньої боротьби навіть у відношенні до аїчкуючих Об'єднання політичних груп, завершення боевого фронту проти наших національних і соціалістичних ворогів, послідовне зважання до вигорення одноїого, а з дальшій консеквенції і національно-меншостевого фронту — ось праця Об'єднання за останні місяці. Величала більшість селянства разом з трудовою інтелігенцією єдність під національним прапором Об'єднання. Його керівники можуть бути горді на свої дотеперішні успіхи. Сьогодні вже існує українська національно-політична організація, сьогодні безлічно миток сїловоє громадянство є звязане з політичним центром і нападками. Ця кілєка зусиль і політична організація була завершена, а тоді мусить перейти до позитивного вирішення багатовисхідних питань, які досі не могли бути розважані.

Переживає нами часи є дуже непевні. Події змінюютьсє, як з казандоскопів. Не знаємо з усією певністю, що принесе нам настрійний день. А може він поставити нас в дуже змінені обставини, може реформ поставити свої окремі посту-

50 літ праці.

О приведу 50-ліття громадської діяльності д-ра А. Горбачевського.

Д-р Антін Горбачевський родився дня 27. січня 1856 р. в Зарубинцях, абажарського повіту, в священничій родині. В Зарубинцях не було тоді школи, тому початкову науку побирав він в домі батьків. Описи віддали його батька враз з старшим братом Іваном на науку до Ходачова Милого, скалатського повіту, де вчителював Степан Любосовський, що мав опію суворого й анмагаючого педагога. В осени 1866 р. вступив Антін Горбачевський до гімназії в Тернополі, в склавши іспит зрілості в 1874 р., записався на правничий відділ львівського університету, де покінчив студії в 1878 р.

Вже в гімназії належав до гуртка молоді, об'єднаної в "Громаді", яка ставила собі метою поглиблення освіти, особливого вивчення української історії та літератури. Цей гурток, що прийняв у члени тільки випробовані й чесні одишчі, мав ідейний провід української гімназійної молоді. Від нього виходили почини всіх патріотичних маніфестацій. Гурток мав безперечний вплив на загальну молоді, незважаючи на приналежність до гуртка. В часі університетських студій стрінувся Антін Горбачевський з членами громадських гімназій, що приїхали до Львова з запалом до праці й бажанням оживити українську студентську організацію. Програма діяльності тодішнього студ. т-ва "Дружний Ліхвар" мислилася в тісній рязці матеріальною одомощчю. Між студентами, що тоді вживали у львівській університет, — наочинич-

ніше місце займав високодійний член станіславської гімназійної громади, невиспучий, повний ініціативи й самовпевнати Леонід Заклинський, що для великої поваги був називаний "претором". Під проводом Леоніда Заклинського, з яким Антін Горбачевський стояв у дуже близьких дружніх зносинах, почався рух, що мав на меті об'єднання українських студентів на платформі ідейної праці та згуртування її на національному ґрунті. Йшли переговори про злиття народовецького "Дружнього Ліхваря" з москвофільським "Академічним Кругом". Ці заходи не вдалися, та ладкі дискусії між представниками й прихильниками обох груп молоді не лишилися без впливу на напрям видаваного тоді "Академічного Кругом" журналу "Друг", що згодом опинився під впливом Дягоманівської ідеології, коли тая почали дисати Іван Франко і Мих. Павлик.

По скінченні університету вступив д-р Антін Горбачевський на практику в адвокатських канцеляриях. Першим його шефом був визначений український діяч, ади. в Бучачі д-р Володимир Ганкевич. По смерті ол. п. Володимира Баранського в р. 1883 став д-р А. Г. з волі львівського громади редактором "Діла", ведучи цей часопис в р. 1883—1884 до передачі редакції ол. п. Іванові Белелову. В січні 1893 відкрив д-р А. Г. адвокатську канцелярію в Чорткові, де працює й досі.

На цьому становищі старався він зволігтися до своїх клієнтів та до загалу української суспільности на тільки шляхом правної допомоги, як професійним законом, але і як український громадянин, ведучи в позивних і описках, виносках до

судів та інших аластей, українську мову. Перші подання, що вийшли з його канцелярії, були сезишєю, з якою деякі чинники не могли погодитися. Та згодом українська мова здобула в Чорткові і в ин. судах, до яких зверталися подання з канцелярії д-ра А. Г., загальне право горожанства. Попри обов'язки свого зв'язання знаходив д-р А. Г. час і на освідомлюючо-організаційну працю в повіті, який перел великою віною дав докази організованості при виборках до сойму, до повітової ради та до віденського парламенту, вислалочи до цих установ українських представників. У справі виборчої реформи до парламенту і сойму та в справі українського університету у Львові відбуває д-р А. Г. численні візачи в центрі повіту і по селах, а в кождім селі засновує читальні "Прочити" і стоварищення взаємного кредиту, які описи гуртве в повітовим стоварищенням "Надія". В шлі здобуті домошки для повітових просвітних і культурних установ організує акцію закупки власного дому і площі під будову "Народного Дому" в Чорткові, а ошля акадєє багату праці для заснування української прив. гімназії ім. Шашкевича, яка донині тишється ного ошлюком. Завдяки розбудованій національній свідомості українського громадянства виходить з р. 1912 д-р А. Г. послом до Галицького крайового сойму і бере участь в останній сесії загальної установи, що заміняє і ц історію. Після акадєє акадєє парламенту виборала д-ра А. Г. в рош 1914, численніє в очаніанні українського парламентарного класу, членом Державного Уряду, якого нинішній вибавляла міністр, даюча що цю-

муж судові не довелось за час його установлення аж до розпаду Австрії і розпаду аїч набуду справу, що підходила під його юрисдикцію.

З вибухом світової війни мусів покинути Рідний Край та подітися в західній провінції Б. Австрії, звідки вернувся в Галичину щойно після офіційним підпорядкування. Чортківщина ще довгий час після його була занята Москвитинами, тому перебрався покищо до Дрогобича, де тек аїч адвокатську канцелярію. Тут засяга його черезорот з 1. листопада 1918. Варховна влада З. У. Н. Р. доручила йому велику заваз та відповідальне становище повітового комісара в Дрогобичі. Як член Національної Ради в Станіславові брав живу участь в законодатних працях цієї найважчої нашої установи. З приваду своєїго урядування як український повітовий комісар займав він ошліє репресій від польської влади. Варнувши в березні 1922 р. до Чорткова, розпочинає тут д-р А. Г. знова організаційну працю з метою відбудови знищених війною культурно-просвітних установ. Як член Національної Ради (Пов. Союз Кооператив), стає на чолі кооперативного руху в повіті і в свої досвідчені руки перебирає знова політичний провід повіту. Завдяки своїй чесності тишиться загальною увагою не лиш серед своїх громадян, але також серед інших мешканців повіту ошлюку на народність і виробництва.

Хай сповістяться бажання всіх громадян ювиденного сента в честь шани. Юмаша, щочо ще довп аїч промисл серед нас та мав силу організувати для доощи українського народу.